

کرزي طی یک دهه چه میراثی از خود بجا گذاشت؟؟؟

(انواع پدیده های منفي چون: تفنگ سالاري، ماجراجويي، خویشخوري، رشوت ستاني، بي

مسؤوليتي، چور و چپاولگري، زورگويي، منطقه پرستي، روزگذراني، و ...)

« قسمت سیزدهم – صباح »

اپوزسيون کرسی دار، جنگسالار و تفنگدار

دلم را یخ گرفت از آه سردم

زمان لرزید از فریاد و دردم

شنیدم که وطن را چور کردند

سرشب تاسحرگاه گریه کردم.

حمله آمریکا در افغانستان منجر به رویکار آمدن جنگسالاران و قوماندانهای تنظیم های اسلامی گردید. نیروهائیکه در سالهای نود و دوتا نود و شش، کشور را به صحنه جنگهای قومی و مذهبی تبدیل کردند. دهها هزار انسان بی گناه فقط به دلیل تعلقات نژادی و لسانی توسط این نیروها به فجیعترین شکلی به قتل رسیدند. اکثریت قاطع آنانیکه امروز زمام قدرت را بدست دارند، به هر معیار که بسنجی در شمار جنایتکاران جنگی اند. بسیاری از فرماندهان نامبرده بیش از حمله نظامی آمریکا، فراری و یا غیرفعال بودند و آنانیکه در داخل بودند عملاً در محاصره بودند. این آمریکا بود که بار دیگر با دادن پول و اسلحه اینان را رویکار آورد. بنابراین نیروهای که امروز غرب و آمریکا به اتکای آنها گویا میخواهد دموکراسی را پیاده کند، بیشتر به شوخی میماند تا واقعیت.

جنگ سالار اصطلاحی است که آمریکا در مورد آن دسته از فرماندهان محلی به کار می برد که از میل سلاح میخواهند زنده گی نمایند. هنگامی آمریکا تصمیم گرفت علیه طالبان وارد جنگ شود به تجهیز و تقویت آنها مبادرت ورزید. تفنگداران جنگ سالار بقا و نفع خویش را در ایجاد انار شیزم و برهم خورده گی وضع اجتماعی دیده، از همین جهت پیوسته در صدد بی ثبات نگهداشتن اوضاع تلاش های مذبوهانه مینمایند و سود خویش را فقط و فقط در جنگ و تفنگ می بینند

آنها به منظور اغوا و سرکوب مردم، در تمام عرصه ها دست به اقدامات خائنانه و ماجراجویانه میزنند. دولت پروسه بنام جمع آوری سلاح را روی دست گرفت که میلیون ها دلار را به بادفنا داد، ولی در ظاهر ارقام های ارایه می گردد که امید واری های کاذبی را به مردم نوید میدهد .

افغانستان سرزمین دودو آتش باگذشت بیش از یک دهه باوجود موجودیت صدوپنجاه هزار نظامیان کشورهای مختلف جنگ ، فساد، بی عدالتی ، زورگویی، بی بندوباری، مردم آزاری ، چپاولگری، قوم ستیزی همچنان بیداد میکند. ملت بادر نظر داشت میلیارد ها دلار کمک جامعه بین المللی و پشتیبانی و حضور نظامی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جامعه جهانی، انتظارات بیشتر را داشتند و اما دولت کرزی و ائتلافیون تنظیمی و گروپی باکم کاری و روزگذاری عملاً همه را ناامید و سرخورده نموده اند.

مشکلات زیادی وجود دارد و حتی بعضی مسائل نه تنها که کاهش نیافته بلکه بطور نگران کننده ی رو به افزایش بوده اند. دولت در امر مبارزه با مواد مخدر تاکنون موفق نبوده و کشت و قاچاق مواد مخدر همچنان رو به افزایش است. دولت گزارش کمیسیون مستقل حقوق بشر را نادیده گرفته و می خواهد که این گزارش مهم به فراموشی کامل سپرده شود. نیروهای سیاف، گلبدین و مسعود و ربانی هر کدام برای سرکوب طرف مقابل، از هیچ وسیله ای دریغ نمی کردند. کابل در ظرف چند روز به ویرانه ای شباهت پیدا نمود که همه آن را به شهرهای بمباران شده ای بعد از جنگ دوم جهانی تشبیه می نمودند.

از آسمان و زمین، باران مرمی و راکت و هاوان می بارید. کابلیان در خون فرزندان غسل تعمید می دیدند. کابل به فرمان بادران پاکستانی و ایرانی این تنظیم ها می سوخت و رهبران بی توجه به این همه خونریزی و چور و چپاول، همچنان سرگرم زدو خورد بودند، بیش از ۶۵۰۰۰ کابلی را کشتند، بر زنان و دختران و پسران تجاوز نمودند، گوش و بینی مردم را بریدند و بر فرق شان میخ کوبیدند، این همه خون ریخته شده و قتل و غارت و بی ناموسی، چرت رهبران تنظیم ها را خراب نکرد و زمانی که طالبان برای توییح شان به کابل هجوم آوردند، دو پا داشتند و دو پای دیگر قرض نموده و با چهار پا به پنجشیر فرار نمودند.

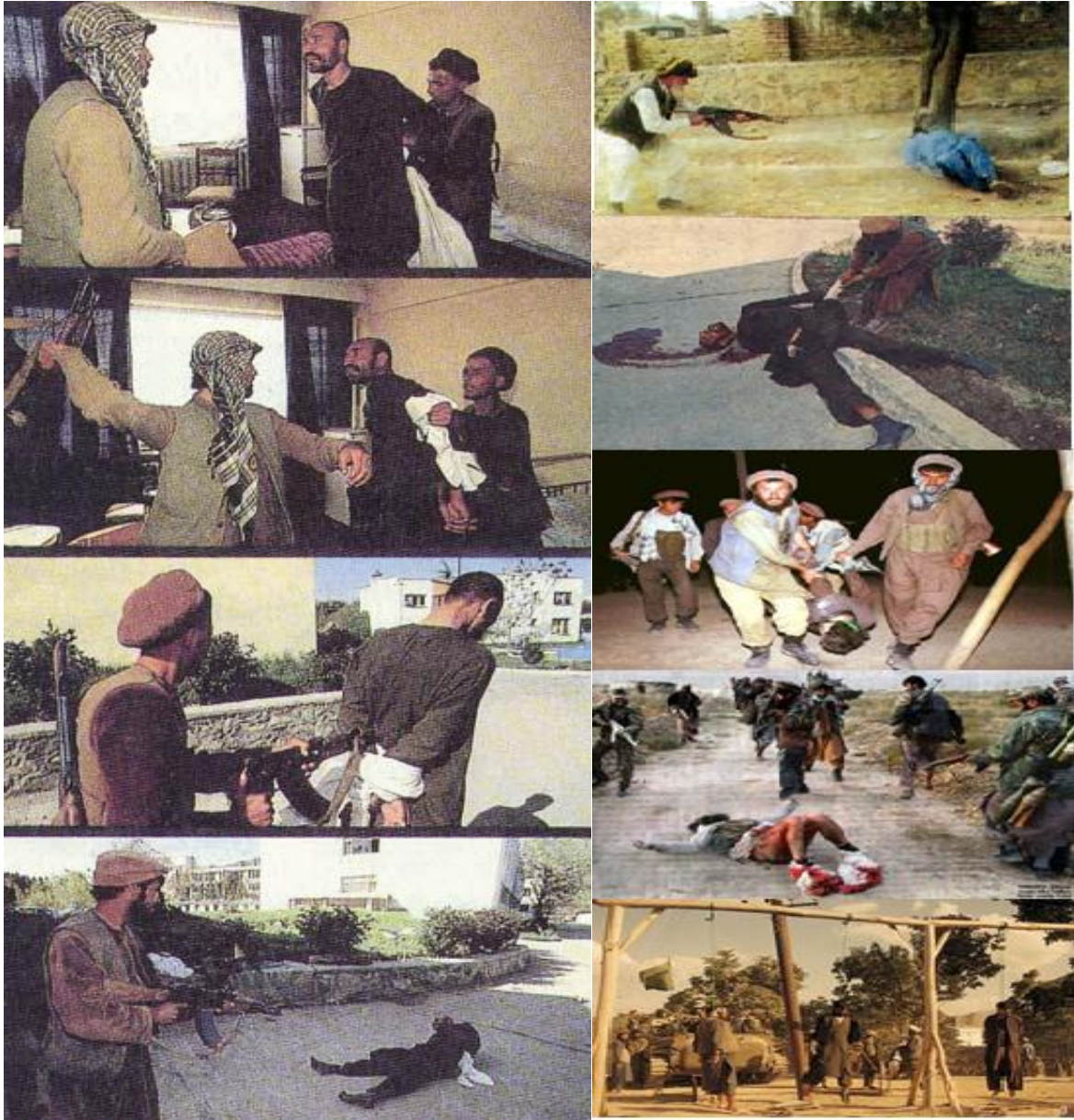
زمانی که دوباره با کمک ناتو، حمایت آمریکا و درپناه بی ۵۲ به کابل یورش آوردند، در پست های حساس و کلیدی دولت جابجا شدند و سالهای خون و جنایت را در خاطره های مردم زنده کردند و برای اینکه جنایت های شان را از اذهان مردم زدوده باشند، هشتم ثور را به عنوان جشن پیروزی جهاد نامگذاری نمودند و برای این کار همه ساله میلیون ها دلار را خرج مصارف جشن می نمایند و با چشمان کلوخی و وجدان های یخزده به نظاره ویرانی هایی می نشینند که خود عامل آن بوده اند.

رهبران تنظیم های هشت ثوری چنان بی چشم و حقیر اند که برای رسیدن به پست و چوکی حاضر به هر نوع معامله و پستی اند.

جنایتکاران که در حدود شصت و پنج تاهشتاد هزار انسان بی گناه و بی دفاع را بخاک و خون کشانده و کابل زیبارابه ویرانه و شهر را به شهر ارواح تبدیل نمودند. اعطای رتبه های بزرگ نظامی به اشخاصی که از سواد اولی، از تعلیمات عسکری، از حداقل فهم سیاسی هیچگونه آگاهی ندارند. اعطای القاب ها، نشانها و مدالها به اشخاص که جز خیانت و جنایت در حق مردم و کشور کارنامه دیگری با خود ندارند. تعیین و تقرری افراد بی سواد و کم سواد، قاتل و آدم کش، دزد و قاچاقچی، سلاحدار و جنگ سالار... در پست های مهم دولتی. متأسفانه در جمع معاونین و کابینه نه تنها نماینده واقعی ملت حضور ندارد بلکه پستهای معاونیت های ریاست جمهوری ادارات استخباراتی و چوکی های کلیدی را در وزارت دفاع بین یاران تنظیمی دیروز تقسیم میشود. ما دیدیم که ریس دوات در کابینه های خویش توجه زیادی به جنگ سالاران کرد. برخی می گویند که کرزی سال ها حکومت بر کشور اکنون دیگر فرصتی برای جلب اعتماد عمومی ندارد. به همین دلیل اکنون مردم منتظرند که ببینند عاقبت دولت با اینهمه تفنگ داران که در وزارتخانه های دفاع، داخله و ریاست عمومی امنیت ملی لمیده اند، به کجا کشانده خواهد شد.

درگیری و بی نظمی ها نشان می دهد که امنیت، روز به روز خراب تر شده می رود. بدیهی است که اگر دولت به حل این مشکل اساسی فایق آمده نتواند، در تطبیق پروسه های بازسازی و نوسازی، به کامیابی نخواهد رسید. در کشوری که تمام زیر ساخت های اجتماعی و اقتصادی آن، در دوران جنگ سی ساله تخریب شده و مردم این کشور، برای قادر شدن به گذران زندگی آبرومندانء خویش، نیاز شدید به کار در راستای باز سازی دارند؛ امنیت و سرزنش سران روزگزران دولت ضرورت شماره اول به حساب می آید.

در صورتیکه این مشکلات بطور عاجل مرفوع نگردد بسیار مشکل خواهد بود تا حرکت های لازم دیگر، در عرصه های باز سازی و احیای مجدد و قادر ساختن مردم به پیداواری ضروری، صورت بگیرد. این چوکی پرست که برای بیش از ده سال تمام، بر چوکی چسبیده و برای حفظ آن هزاران انسان بی گناه راکشته اند، اکنون از ناامنی و فساد اداری در افغانستان حرف می زند. در زمان حاکمیت ربانی و مسعود، کابل در آتش سوخت و دزدان مسلحش مردم را به تماشای رقص بسمل نشاندد، بر دختران پاکدامن تجاوز نمودند، چشمها را کشیدند و گوش و بینی بریدند. کرزی مطمئن باشد که تداوم حاکمیت جنگ سالاران ختم دولت وی خواهد بود. تعدد و تداوم اختطاف ها، سرقت ها، قتلها، انفجارات و انواع بی امنی ها در کشور واقعیت تلخی است که از سپیده دم دولت موقت آغاز شده، در دولت انتقالی تشدید و در دولت انتخابی به اوج خود رسیده است.

ادامه خشونت علیه زنان، حوادث بیشمار تجاوز، تهدید و ازدواج اجباری توسط افراد مسلح، افزایش بی سابقه خودکشی و خودسوزی زنان، تهدید فامیل‌ها تا دختران خود را به مکتب نفرستند، سوزاندن مکاتب دخترانه، احساس ناامنی زنان در کار بیرون از خانه، افزایش زنان و بیوه‌هایی که چاره‌ای جز گدایی و روی آوردن به فحشا ندارند و... هم اکنون دهها هزار میل سلاح نزد گروه‌های مسلح وجود دارد که عامل ناامنی در کل کشور هستند.

اگر سلاح جمع‌آوری شده باشد، پس اینهمه زورگویی، درگیری، قتل و جنایت چگونه اتفاق می‌افتند. همین حالا تنظیم‌های حزب گلبدین، جمعیت ربانی، شورای نظر، اتحاد سیاف، وحدت اکبری، حرکت‌های اسلامی و... کاملاً مسلح بوده، والیان و قوماندانان امنیه تنظیمی هر یک دهها میل سلاح در اختیار دارند. سرگروه‌ها و بعضی از فرماندهان و مسوولان این تنظیم‌ها در دولت نیز شرکت داشته ولی سلاح‌کوت‌های خود را حفظ کرده‌اند. جنگسالاران قاتل با استخراج، قاچاق و فروش

سنگهای قیمتی مانند لعل و لاجورد بدخشان و زمرد پجشیر و سایر احجار کریمه سال هاشد که بی شرمانه و خبیثانه به این دزدی خویش ادامه میدهند .

اینها با قاچاق لاجورد و زمرد به سرمایه هنگفت دست یافتند . اما از آنجایی که هنوز هم هزاران مشکل از فقر اقتصادی تا گرسنگی، تهیدستی، خشکسالی، آوارگی و مهاجرت های درونمرزی و بیرونمرزی موج فزاینده داشته و رنجهای بیکران مردم همچنان ادامه دارد، با تاسف مردم مجال آن را به این زودی نخواهند یافت تا قاچاقبران اموال عامه و مخصوصاً رهنان و چپاولگران آثار قیمتی و معادن کشور را به استنطاق بکشند و از آنها حساب بگیرند. از یکطرف با سوء استفاده از شرایط جنگ و دشواری های جاری مملکت و از سوی دیگر با استناد بر اینکه در افغانستان هنوز نیز دولت مرکزی و مسلط بر اوضاع سراسری وجود ندارد، آنها باز هم به همان اشتهای سابقه دارایی عامه را مانند گذشته حیف و میل نموده و به حسابهای جاری و پس انداز در بانکهای شرق و غرب افزودند . تعدادی از مقامات بلند پایه کنونی نمایندگی فروش این سرمایه ملی را تا چند قبل در کشورهای غربی بعهدہ داشته و با استقرار دولت کرزی با دیده درایی و بی حیایی صاحب کرسی و مقام گردیدند . و هنوز که هنوز است اینها با فکر آرام به این وظیفه ننگین یعنی دزدی و قاچاق سرمایه ملی ادامه میدهند .

که بخاطر دارد که رسول سیاف، سید منصور نادری ، یونس قانونی ،محمد اکبری، قوماندان حضرت علی ، سلام راکتی، صلاح الدین ربانی، ملا تاج محمد مجاهد، فضل کریم ایماق ، قوماندان پیرم قل ، قوماندان علم (سیاه) آزادی ، امیر لالی ، عبدالقیوم کرزی ، محمد عارف نورزی ، اسحق رهگذر... از تربیون پارلمان ، روزی بخاطر درد و مصیبت بی پایان ملت ، چور و چپاولگری تفنگداران جنگسالار دهن باز کرده باشند و حرفی رابه زبان آورده باشند.؟؟؟

مردم مظلوم، خسته از جنگ و تاراج شده، می گویند که خانه های بزرگ با زرق و آسمانخراش های مجلل در پایتخت و ولایات نمونه انکارناپذیر فساد اداری و چپاولگری ملی در دولت می باشد و قصرهای شاهانه و چند منزله با تزیینات خیره کننده در کشور بنام قصرهای چور و چپاول یاد می شوند و به نظر مردم کسانی مالک این قصرها اند که در جنایات و فساد اداری دست دارند. اکثریت این خانه ها در شیرپور اعمار شده اند، که مردم آن را شیرچور و چورپور مسما نموده اند. غصب زمین ها و اعمار خانه های مجلل و بلند منزل ها به گفته مردم ، تیشه طالبان را دسته می دهد و آنها مردم را تشویق می کنند که از چنین یک حکومت فاسد متنفر باشند. ثروتمند شدن تعداد فساد پیشه و چپاولگر از یکجانب و حاکمیت شرکت های امنیتی و انجوهایی داخلی و خارجی شرایط را برای مردم ناممکن ساخته است، داشتن خانه شخصی برای مردم امکان پذیر نیست، زیرا نرخ خانه ها بیش از حد بلند رفته است.

باوجود همه این فساد و خیانت و نظریه شکایات و ارثین قربانیان جنگی، راپور های بیشمار و مکرر کمیته حقوق بشر که خاطر نشان مینماید، جنایتکاران جنگی و تفنگسالاران و آنانی که طی سالیان دراز با قدرت تفنگ از هیچ نوع زورگویی و ظلم و مردم از آری چور و چپاول و حتی کشتار ملت ابا نورزیده اند در پستیهای دولتی لمیده و در قدرت شریک اند. اینان با قتل عام مردم مظلوم، راکتباران شهر کابل و ولایات، محاصره اقتصادی شهرها، راه گیری، بی عفتی و تجاوز به ناموس مردم، فروش هزاران از خانم بیوه و بی پناه به اعراب برای پول و ثروت، تخریب شهرزیبای کابل و شهادت مظلومانه شصت و پنج تاهشتاد هزار اهالی بی دفاع این شهر، میخ کو بیدنها، سینه بریدنها، در کانتینر سوختاندنها، تیزاب پاشی ها، چهار میخ کشیدنها، رقص مرده و لواطت اطفال معصوم مظلوم و صدها جنایات دیگر، دولت باید برای تامین عدالت اجتماعی هر یک از جنایتکاران را با خطر خیانتهای جنایات که انجام داده اند، مورد پیگرد عدلی و قضایی قرار میداده و بر عکس باپیشکش نمودن پول و قدرت، سر نوشت مردم مصیبت دیده رابه چنگال خون آلوده آنان سپرده است.

سازمان نظارت بر حقوق بشر گزارش ۱۳۳ صفحه یی را تحت عنوان «دستان خون آلود- فجایع گذشته در کابل و میراث بیعدالتی» طی و مصاحبه با بیشتر از ۱۵۰ نفر شاهد عینی و یا مطلع از حوادث ترتیب داده است. این گزارش نه تنها افرادی را را بعنوان متهمین جنایات جنگی ذکر کرده، چند پیشنهاد ارزنده ای برای دولت کرزی نیز ارائه نموده است. گزارش، تخطی های این دوره را نتیجه اجتناب ناپذیر جنگها و اشتباهات ندانسته، بلکه بیشتر نتیجه اعمال غیر قانونی و چشم پوشی عمدی رهبران و فرماندهان گروه ها میدانند. این سازمان ضمناً از دولت افغانستان خواسته تا با اصلاح سیستم قضایی خود و تاسیس یک محکمه اختصاصی از قضات بین المللی و افغانی، از تلاش هایی که جهت محاکمه جنایتکاران گذشته بعمل میاید حمایت کند زیرا بقول آنان اگر عاملین جنایات گذشته مجازات نشوند احتمال زیاد می رود که مرتکب جنایات دیگری شوند. این سازمان همچنان از دولت تقاضا دارد تا ساختاری را جهت بررسی برکناری متهمین حقوق بشر از مقامات دولتی روی دست گیرد زیرا امروز تمامی متهمین جنایات جنگی تحت نام آشتی ملی کاملاً مصون از مجازات بسر می برند. عکس العمل دولت کرزی به این گزارش فقط این بود که آن را ناقص خواند که گویا جنایات تمام دوره ها را در بر نمی گیرد. ه

همچنان بهانه هایی چون امنیت و ثبات و آشتی ملی و مشارکت ملی از جمله شگرد های عوامفریبانه ای است که بی میلی کامل دولت را برای به محاکمه کشاندن جنایتکاران نشان میدهد. بفرض اگر دولت کرزی بخاطر برد تبلیغاتی خود در برابر حریفان و ترساندن جنگسالاران، که گویا نزد مردم و جهان دوسیه دارند تا پا از گلیم خود دراز نکنند، این گزارش را جدی بگیرد، نه مردم به آن باور می کنند چون این دولت را در وعده هایش، در عزل و نصب کابینه و والیان بطور کامل آزمایش کردند،

و نه هم جنگسالاران براي خود تشويش راه ميدهند چون آنان هم دست خود را در دهان دولت كرزي به دقت گشتانده و فهميده اند كه اين دولت در دهان خود چيزي بنام دندان ندارد تا جنگسالاران را محكم گيرد و طي بيشتر از سه سال اين دولت را چنان مرعوب ساخته كه كوچكترين حركتي در برابر آنان كرده نمي تواند.

پس قدر مسلم اينست كه دوسيه متهمين جنگي سالهاي سال در با يگاني دولت و كميسيون مستقل حقوق بشر حفظ خواهد شد تا خاك بخورد. برخورد منفعل كرزي درمورد جنايتكاران جنگي سبب خواهد شد كه نامش بعنوان مدافع سرسخت جنايتكاران جنگي در ذهن مردم و حافظه تاريخ با حروف برجسته نقش گردد.

بقیه گزیده های مقالات (صبح) اینجا کلیک نماید

admin@vatandar.at

مدیر مسوول : انجنیر هما یوسفی
صاحب امتیاز : انجنیرنجیب یوسفی
کلیه ی حقوق بر اساس قوانین کپی رایت محفوظ و متعلق به «وطندار» می باشد